

Een blik in de
toekomst
van Mayra de heks

Voorwoord

Ik ben een heks, ja mensen geloven er niet meer in. Maar dat geeft niet, we geven ons toch al niet graag bloot aan de niet magische mensen die wij ook wel magie-loos noemen. Ik leef in een dorp met dus alleen maar magie-lozen om me heen, de enige die ook een heks is en dus magie bezit is mijn moeder. Mijn vaders familie heeft mijn moeder verstoten nadat mijn vader was overleden toen ik nog maar een jaar of twee was. Ze geven allemaal mijn moeder de schuld, mijn vader probeerde als een magie-loos wezen ons te beschermen tegen het duister. En dat is hem wel gelukt, maar hij moest dit bekopen met zijn eigen leven. Dan heb ik nog een broer en een zus die beide magie-loos zijn en mijn moeder en ik hen dus vaak in de maling nemen haha, het wordt alleen steeds moeilijker om weer iets nieuws te verzinnen.

(leggen pagina's mogen zelf getekend worden of iets geschreven)

Inhoudt

Hoofdstuk 1	Een nieuw begin
Hoofdstuk 2	Verloren strijd
Hoofdstuk 3	Angsten
Hoofdstuk 4	Pijn en kracht
Hoofdstuk 5	Veilige plek
Hoofdstuk 6	Heksen school?
Hoofdstuk 7	magie voor gelovigen
Hoofdstuk 8	Magisch zomervakantie
Hoofdstuk 9	Vorbereidingen voor de middelbare magische school
Hoofdstuk 10	Naar de magische school
Hoofdstuk 11	Aankomst op de magische school
Hoofdstuk 12	Feestweek
Hoofdstuk 13	Een nieuwe wending
Hoofdstuk 14	gekoppeld wezen
Hoofdstuk 15	Directrice
Hoofdstuk 16	Ontvoerde medeleerlingen
Hoofdstuk 17	Minotaurus probleem
Hoofdstuk 18	De verdwenen leerlingen
Hoofdstuk 19	Het elfenbos en de verdwenen leerlingen
Hoofdstuk 20	Onverwacht

Hoofdstuk 1

Een nieuw begin

We rijden net de straat in en mensen bekijken ons nu al op een rare manier. Mijn moeder parkeert de auto voor de deur, we stappen uit en vlak achter ons komt de vracht wagen met onze spullen. De mannen sjouwen de spullen het huis in en zette het direct in de goede kamers. Ik ga op de veranda zitten en kijk naar de mensen in de straat die zo nieuwsgierig naar ons kijken. Wanneer alles eindelijk binnen staat en wij de kans krijgen om te beginnen met uit te pakken komt er een groepje jongeren aan de deur. Mijn moeder doet open, blijft vriendelijk terwijl de kinderen bij de hand doen en vragen of ze in heksen geloven en of ze haar man vermoord heeft. Ik zucht loop naar beneden terwijl mijn moeder de deur dicht doet en het zich allemaal niks lijkt te doen. 'Hoe doe je dat mam?' Mijn moeder haalt haar schouders op en zegt: 'Ach ja mensen kennen ons hier nog niet dus ik trek geen conclusies.' 'Tg dan hadden we net zo goed niet hoeven verhuizen als we toch overal dezelfde naam hebben,' zeg ik geïrriteerd. Mam glimlacht: 'Kop op, we maken er gewoon het beste van.' Mijn moeder schenkt iets te drinken voor mij in en neem dat mee naar boven en zeg terwijl ik de trap op loop: 'Ik hoop ook zo begrip vol te worden als jij mam.' Ik doe de deur achter me dicht en ga op mijn bed zitten die ik net had opgemaakt. Ik kijk om me heen en ga het toch maar weer anders zetten, mijn bureau onder het raam zodat ik af en toe kan wegdromen als ik mijn huiswerk maak. Mijn kledingkast achter de deur en daar nog mijn dressoirtje met mijn klok erop en een leuke tafel lampje in de vorm van een schedel. Mijn zwarte gordijnen hangen ook al, mijn altaar zet ik dat in de vorm van een tafel is van één bij één zet ik in een hoek van mijn kamer en zet mijn kaarsen erop aan. Ik vraag moeder en vader van de aarde om mij in mijn nieuwe huis en stad te begeleiden. Na een uur heb ik alles uitgepakt en ga weer naar beneden, mijn moeder is aan het schrijven aan de eettafel. Zonder op te kijken vraagt ze: 'Wil je mee naar het winkelcentrum, ik moet nog boodschappen doen en dan zie je gelijk het winkelcentrum. Het schijnt heel mooi te zijn en groot, veel winkels?' Ik haal mijn schouders op: 'Ja ik heb verder niks te doen en ik heb honger.' Mijn moeder glimlacht en zegt: 'Dan gaan we gelijk wat eten genoeg keuze daar.' Ze staat op kijkt me aan: 'Kom dan.' Ik glimlach: 'Heb je ineens haast?' Ze glimlacht ook: 'Ik krijg ineens ook honger.' Ik sta op en loop met mijn moeder naar de deur, mijn broer en of mijn zus gaan nooit meevoelen zich te oud of zo. Maar ze kunnen wel vragen om dingen die ze willen hebben. Alleen is mijn moeder niet iemand die alles maar haalt wat je wilt. Ze zegt altijd "Jullie zijn oud genoeg om te gaan werken dus als je iets wil moet je je handen uit de mouwen steken" En ja gelijk heeft ze toch. In de auto zet ze de radio aan en rijden we langs een school en zegt ze: 'O ja, dit is je nieuwe school trouwens. Lekker dicht bij huis toch?' Ik glimlach en zegt: 'Jij weet precies wat ik wel en niet wil. Het is

dus maar goed dat jij mijn moeder bent anders was het wel heel creepie haha.' Na enkele minuten komen we bij een heel groot winkelcentrum aan, daar had mijn moeder dus gelijk in en ik zeg: 'Nou hier zijn we niet één twee drie vandaan natuurlijk he en we moeten dan ook niet de weg kwijtraken.' Mijn moeder glimlacht haalt haar schouders op en zegt: 'We hebben de tijd hoor.' Ze parkeert de auto en natuurlijk is er niet veel plek bij de ingang dus staan we ergens op de helft van ook de megagrote parkeerplaats. We lopen de parkeerplaats af naar de ingang en bij de ingang staat een mascotte van het winkelcentrum die blijkbaar dagelijks de klanten vriendelijk begroet. We lopen naar binnen en kijken onze ogen uit, zoveel winkels en genoeg keuze qua eten en drinken ook. Er is echt voor iedereen wat wils maakt niet uit welke kledingstijl je hebt of wat je hobby's zijn. We kijken bij vele winkels en natuurlijk moeten we ook boodschappen doen en we kunnen ons er niet van weer houden om ook leuke dingen te kopen zoals kleding en haar producten. Dan komen we langs een winkel met allemaal kaarsen en stenen en wierook en er is daar zoveel te zien, ik zie ook boeken en kandelaars oliën echt veel. Ik kijk mijn moeder aan: 'Ma kunnen we even kijken?' Mijn moeder glimlacht en knikt: 'Ja mooi dat ze deze winkel ook hier hebben dan hoeven we niet meer online te bestellen he. Ze geeft me een knipoog terwijl ze me voor gaat naar binnen. Er is veel te zien in de winkel, boeken over spell's en de natuur van de heksen en nog veel meer boeken ook zijn er natuurlijk andere dingen zoals oliën, waters, zalfjes, wierook en kaarsen. Maar ook heb je er spullen voor je altaar en een boek hoe je die zelf kan maken ook de spullen die je erop moet zetten, zoals kaarsen en beeldjes een kelk en wat er maar nog meer belangrijk is voor jou. Maar je kan ook een altaar maken voor tijdelijk, dus die je opzet wanneer je hem gaat gebruiken. Mijn moeder heeft ook al een hoop leuke dingen gezien en een mand vol, ik heb een boek over spreuken, kruiden, potjes en spullen om mijn eigen kaarsen te maken voor mijn eigen spreuken. We staan trots bij de kassa om onze artikelen af te rekenen. Daarna gaan we snel naar huis met onze nieuwe spullen. Het was gezellig met mijn moeder vandaag en we gaan ook nog samen koken en dan met zijn alle eten. We hebben er maar een feestmaaltijd gemaakt, voor ons nieuw begin als gezin. Me broer en zus kijken verbaasd naar de volle tafel met al ons lieveling 's gerechten, me zus glimlacht: 'Daarom waren jullie zo lang weg.' Ik knik we gaan zitten en terwijl we lekker eten zitten we ook lekker te kletsen. Ik ben stil en kijk naar mijn moeder broer en zus en denk: 'Het is lang geleden zo gezellig geweest.' Na het weekend moet ik dan wel naar me nieuwe school en daar heb ik totaal geen zin in en dat is dan juist omdat ik er niemand ken. We gaan laat naar boven, ik ga nog wat kaarsen maken, dat is een goede afleiding als ik zo loop te denken en of zenuwachtig ben. Na een paar kaarsen gemaakt te hebben en naar ontspannen muziek geluisterd te hebben met een panfluit erin. Nu ik rustig en ontspannen ben geworden, ga ik in mijn bed liggen en luister nog naar de muziek terwijl ik in slaap val. S 'morgens word ik wakker en loop in mijn badjas naar beneden, mijn moeder is al wakker maar die heb ik ook nog nooit

uit zien slapen altijd het huis op en top netjes en ook nog eens het ontbijt op tafel. Soms denk ik dat ze gewoon magie gebruikt om alles zo op en top en op tijd af te hebben, al zegt ze van niet omdat ze het fijn vindt om wat te doen en dan er ook nog een beetje menselijk uit zie. En mijn kamer opruimen doe ik altijd met magie, want ik heb echt geen zin om moe te worden van de rommel op te ruimen elke dag weer. Het grappige is dat mijn broer en zus nooit die keus zullen hebben en altijd alles moeten doen als een magie-loze. En dat geeft mij toch wel een beetje voldoening al klinkt dat niet erg aardig, maar ik wens ze ten minste niks slechts toe toch. Het weekend is voorbijgevlogen en vandaag is dus de eerste schooldag op die verschrikkelijke school. Gelukkig denkt iedereen hier dat alleen mijn moeder magie bezit. Maar ja hoe dan ook zullen ze rare opmerkingen maken en ik moet dat maar aanhoren want mijn moeder heeft me duidelijk gemaakt dat magie gebruiken voor wraak of slecht doel mij ook kwaad zal doen en daar zit ik dus echt niet op te wachten. Ik ga me douchen en me kleding aan doen, maak me lichtelijk op. Beetje eyeliner, wenkbrauwpotlood en mascara. Dit is precies genoeg en niet te veel en om het helemaal compleet te maken lipgloss doorzichtige met fijne glitters. Ik neem me tas mee naar beneden en zie mijn moeder in de keuken met een supergezond ontbijt: 'Goedemorgen mam, dat ziet er gezond uit.' 'Goedemorgen, je lunch staat ook al klaar en hoop dat je die net zo lekker vindt,' zegt mijn moeder. Ik knik ga zitten en terwijl ik mijn ontbijt begin te eten zeg ik: 'Dat zal best wel, wij houden meestal van dezelfde dingen.'

Hoofdstuk 2

De verloren strijd

Op school aangekomen, kijk ik eens goed om me heen. Iedereen staart me aan als of ik een alien ben of zo. Dan komt er een groepje aan lopen die echt een hoop arrogantie vertonen en haar vies aankijken. Ik glimlach naar hun en ja hoor ik krijg reactie. 'Wat lach je nou?!' Zegt waarschijnlijk één van de volgers van haar groep en de leider kijkt alleen maar arrogant. Ik geef ze natuurlijk antwoord: 'Misschien zou je eens moeten kijken in de spiegel dan weet je precies waarom ik lach he.' Ze pakken hun make-up spiegeltjes erbij, kijken maar zien niks dus ik roep: 'Dus dat.' De leidster kijkt woedend en roept iets terwijl ik verder loop. Ik loop eerst naar de administratie en haal daar nog een kaart en routebeschrijving van de school en het erf. Wanneer ik bij het kantoortje aankom gaat de bel. 'Goedemorgen, jij bent de nieuwe leerling he. Nou hier de kaart en de routebeschrijving. Ik wens je een magische eerste dag toe,' Zei de administratie juf met een glimlach. Ik glimlach en zeg: 'U ook, was iedereen maar zo vrolijk. Dat maakt naar school gaan al een stuk leuker.' 'Trek je maar niks aan van die meiden hoor, ze hebben het te hoog in hun bol. Moeder aarde zal je vast wel behoeden voor hun soort en anders wel helpen.' Ik bleef even stil staan kijk om, maar ze was gewoon weer bezig achter haar laptopje. Dus ik ben maar naar mijn eerst les aan het zoeken en die zou op de eerste etage moeten zijn in gang rood derde deur. Nou dat klinkt al als een puzzel, maar daar gaan we dan. Om me heen kijkend loop ik de trap op, zie gang groen en gang blauw. Hmm rood is niet te vinden, ik loop door de groene gang en kijk om me heen. Maar dan wordt mijn aandacht getrokken door een leegstaand lokaal, de deur staat open en loop dus gewoon naar binnen. Overal zie ik kruiden vers en in potjes oliën en pannetjes die mijn moeder thuis ook heeft. Zoveel kruiden heb ik nog nooit gezien. 'Goedemorgen, kan ik je helpen?' ik draai me om en zie een klein vrouwtje waarschijnlijk maar één meter vijftig en een beetje mollig. 'Sorry, de deur stond open. Ik zag al die mooie kruiden staan en de oliën en het ruikt zoals thuis.' Het vrouwtje glimlacht en zegt: 'Dan ruikt het in ieder geval lekker fris thuis en warm. Jij bent vast nieuw hier in de buurt, krijg jij ook biologieles van mij?' Ik kijk op mijn rooster: 'Ja, het vijfde en het zesde uur.' De vrouw glimlacht: 'Dat is dan mooi want ik ben benieuwd wat jij dan al niet weet van al de kruiden die ik hier heb. Maar waar moet je nu heen?' Helemaal vergeten en kijk vlug op mijn rooster de vrouw komt naast me staan en zegt: 'Loop maar mee ik breng je er wel heen.' 'Dank u wel, dan krijg ik hopelijk geen problemen omdat ik te laat ben in de les.' Na enkele minuten zijn ze bij het lokaal, de lerares praat met de leraar in de klas en die glimlacht en knikt dat ze binnen mag komen: 'Goedemorgen, maar goed dat je mevrouw de vries tegenkwam. Ik ben meneer van Kesteren en welkom bij muzieklles.' Ik glimlach en ga zitten achterin bij het raam: 'Dank u wel meneer.' De andere

kinderen beginnen te smoezen, meneer van Kesteren reageert er gelijk op en iedereen is stil. Na een uur gaat de bel, terwijl ik nog mijn spullen in mijn tas stop en iedereen de klas uit loopt komt er één meisje naar mij toe en zegt: 'Hoi, ik ben Nadine. Let niet op de rest van de klas hoor wij krijgen niet vaak nieuwe kinderen uit een andere stad. Ze komen vanzelf wel los, zal ik met je meelopen naar de volgende les dan kom je niet meer te laat?' Ik glimlach knik en zeg: 'Is goed, laat je me de rest van de school ook zien dan in de pauze?' Nadine knikt en we lopen zo naar de volgende les, de hele dag zijn we samen en hebben elkaars telefoonnummer uitgewisseld. We zijn nu bij de laatste les, biologie en daar is mevrouw de Vries die zegt: 'Welkom in mijn les Mayra, kun jij ons vertellen over de verschillende kruiden en waarvoor ze gebruikt worden?' Ik glimlach gespannen kijk de klas rond en loop naar de kruiden kasten. Ik sta bij de eerste en zeg: 'Anijs staat voor Jupiter en lucht, als je een kussen vult met anijszaad houd je alle kwade energie op afstand. Dan krijg je Basilicum die staat voor vuur en Mars, als je dit in je zakken doet trekt het geld aan en je kan het gebruiken om je partner trouw aan jou te houden. Betoni, vul een kussen tegen nachtmerries en Brandnetel staat voor Mars en vuur vul een pop met brandnetels tegen slechte vibraties en om vloeken terug te sturen naar de zender ook is het voor bescherming' s amuletten en kan je het bij je dragen als bescherming.' Zo vertel ik alles wat ik zie en iedereen staat me aan te kijken met hun mond open, de populaire meisjes zitten te grijnzen en domme grapjes te maken, maar ik reageer niet. Mevrouw de Vries glimlacht en zegt: 'Heel goed, Mayra. Leuk dat ik nu iemand in de klas heb met interesse voor de natuur.' Ik glimlach en ga weer zitten, Nadine die de afgelopen lessen ook bij me had gezeten zegt: 'Wauw, ik wist niet dat kruiden voor zoveel dingen te gebruiken waren dacht alleen voor koken haha en daar houd ik niet zo van.' Ik glimlach en zeg je heb zoveel verschillende, ik ken ze ook niet allemaal maar misschien wel veel al komt dat dan wel door mijn moeder.' We lopen naar buiten, ik ga lopend naar huis, Nadine komt met haar fiets naast me lopen en zegt: 'Ik ga nog even naar het winkelcentrum, ga je mee?' Ik denk even na en zeg: 'Ja is goed, ik moet toch nog naar een winkel daar.' We lopen richting de winkel en daar zien we natuurlijk die zogenaamde leiders van school. Ze komen met hun neus in de lucht aan lopen, ze kijken mij vies aan en zeggen: 'Hey freaks zijn hier niet welkom.' Mijn reactie op haar was: 'Dan zou je hier wel erg eenzaam zijn geweest zo alleen.' Nadine schiet in de lach en we lopen verder het winkelcentrum in. We lopen eerst naar de supermarkt en dan naar mijn favorieten winkel waar ik de eerste dag met mijn moeder was. Nadine kijkt om zich heen en zegt: 'Wauw hier ben ik nog nooit geweest, heb het ook nooit gezien. Hoe lang zit deze winkel er al?' Ik glimlach en dan ineens antwoord de eigenaar die zegt: 'Ja we bestaan al vijfentwintig jaar hoor.' ik knik en zeg: 'Ik en mijn moeder komen hier wel vaker.' Nadine kijkt verbaasd en zegt dan: 'Heeft u dan toevallig iets zodat ik geluk krijg?' De man glimlacht: 'Denk dat je dat niet aan mij hoeft te vragen.' Nu kijkt hij mij aan en zeg vlug: 'Ik heb ook

nog een geluk ketting voor je, wil je die?' Nadine glimlacht verbaasd: 'Ja echt wel, maar hoe krijg ik geluk dan?' Ik glimlach: 'Dat is heel simpel hoor, ik zeg gewoon een spell.' Nadine glimlacht: 'Wat is een spell nou weer?' Ik leg het haar in mensen taal uit en ze schijnt het te begrijpen en zegt: 'Ik dacht dat dat niet eens bestond. Ik glimlach: 'Er zijn nog veel meer dingen die je niet hebt gezien en of zal denken dat dat ook maar kan bestaan, misschien kan ik het je ooit laten zien.' Nadine kijkt verbaasd en een beetje me ongeloof en zegt: 'Je neemt me toch niet in de maling he?' Ik schud mijn hoofd en zeg: 'Ik kan je misschien wel alvast een spell laten zien later.' We lopen de winkel uit, wanneer we over de parkeerplaats lopen komt er een groepje kinderen aan met natuurlijk dat vervelende kapers kind voor op. Ze heeft een valse lach op haar gezicht en zegt: 'Weet je jij bent wel erg bijdehand voor een nieuwkomer in ons dorp en weet je wat wij met nieuwkomers doen die zo bijdehand zijn?' Ik schud mijn hoofd: 'Het boeit me eigenlijk niks, maar als jij het zo graag kwijt wil zeg het maar dan hoor.' Ze glimlacht nog valser dan dat ze al deed: 'Dat laat ik je wel zien.' Dan komen er een paar jongens naar mij toe lopen die mij bij mijn armen grepen zodat ik niet weg kon en Nadine ook: 'Wat heeft zij er mee te maken, laat haar gewoon gaan!' Dat valse kind grijnsde: 'Kan ik niet doen, want ze gaat met jou om.' Ze nemen ons mee naar een busje en gooien ons achter in Nadine zit om zich heen te kijken met haar grote blauwe ogen. De bus start en rijd weg met ons erin, na een tijd staan we stil en worden we meegenomen het bos in. Hier worden we aan een boom vastgezet met touw, het valse kring komt naar me toe lopen: 'Nou dit krijg je ervan, een gratis overnachting in het wolvenbos.' Ze loopt weg met de andere, Nadine probeert zich los te maken. Ik kijk haar aan: 'Je doet jezelf nog pijn straks.' Nadine haalt haar schouders op: 'Liever dat dan dat ik moet wachten op de wolven.' Ik kijk haar verbaasd aan: 'Die zijn echt hier?' Nadine knikt en kijkt om zich heen. Ik concentreer me op de touwen en zeg: 'Salvum me!' Nadine kijkt me aan en ziet dat de touwen zichzelf ontknopen: 'Deed je nu net een spell?' Ik glimlach: 'Ja ik ga niet op de wolven wachten, maar laten we haar nog even in haar waan dat ze gewonnen heeft.' Ik sta op om ook haar los te maken, de wolven komen langzaam tussen de bomen vandaan lopen. Nadine stottert en zegt: 'Mayra, we hebben te lang gewacht.' Ik draai me om en kijk midden in felgroene ogen die me aanstaren en dan zie ik het, hij is mijn vriend en ik roep en ren naar hem toe: 'Faelan, Faelan.' Ik sla mijn armen om hem heen, hij likt mijn gezicht en janken dan met zijn alle. Ik kijk naar Nadine: 'Ze heten ons allemaal welkom in hun bos.' Nadine staat op en loopt naar mij toe, ik knik dat het goed is en nu komen ze ook Nadine groeten. We lopen met ze mee hun bos in naar hun rust plaats en gaan daar zitten. Faelan komt bij me zitten dan komt er een wolvin aan lopen en gaat bij hem zitten, ik kijk naar faelan en zeg: 'Is dit je vrouw, je heb je eigen roedel ik wist wel dat jij een leider zou worden.' Dan komen de kleintjes aan lopen Nadine is verbaasd: 'Het lijkt wel als of je hun taal spreekt.' Ik glimlach: 'Ja ik kan ook met ze praten, waarom weet ik niet en ook niet of ik dat met alle dieren kan.' Nu is Nadine helemaal verbaasd en ik zeg: 'Hij is een goede vriend van mij ik ken

hem al van af pup ik was toen zeven, dus hij is nu vijf. En dit is zijn vrouw Rika en hun kinderen Tala, Seva en Randall, de pups zijn nu tien maanden.' Nadine is nog steeds verbaasd, maar aait de spelende pups. Na een klein half uurtje staan we op, want het wordt al laat en straks hebben we een paar bezorgde moeders. Faellan loopt een stuk met ons mee, tot aan de rand van het bos en rent daarna weer weg.

De volgende dag op school kijkt dat arrogante kind naar mij en Nadine, we liggen in een deuk als we haar gezicht zien. Ze loopt naar ons toe met haar trouwe volgelingen en ik zeg: 'Hoe was jouw avond?' Ze zegt uitdagend: 'Lekker warm beter dan de jouwe.' Ik schiet in de lach: 'Dat denk ik niet, wij hebben nieuwe vrienden gemaakt en snachts nog film gekeken, terwijl jij op tijd moet slapen van je mama.' Ze kijkt me heel verbaasd aan en zegt dan ineens weer met een valse grijns: 'Jij hebt nog steeds niet je lesje geleerd he.' Ik schud mijn hoofd: 'Ik denk dat het andersom is, maar als je me wilt pakken kom je maar hoor, wil je ook nog me adres.' Ik loop weg met Nadine die nog steeds lacht en nu mensen naar me glimlachen en of haar uitlachen, maar ik weet dat dit nog een staartje krijgt. We lopen de school in en gaan naar biologies van mevrouw de Vries, die altijd spontaan en vrolijk is. We komen de klas binnen en gaan achterin zitten, Mevrouw de Vries vindt dat niet erg omdat wij toch wel opletten. Het valse kreng komt binnenlopen, ik heb nog geen idee hoe ze heet maar dat interesseert me eigenlijk niet. Mevrouw de Vries sluit de deur achter de laatste leerling en dan gaat het licht uit, ze zet de beamer aan en zegt: 'We gaan vandaag een filmpje kijken over kruiden en oliën en wat we ermee kunnen, behalve koken.' Ze glimlacht naar Nadine die rood wordt en glimlacht. Het filmpje is super interessant, maar hij duurt maar maximaal twintig minuten. Mevrouw de Vries doet het licht weer aan en zegt: 'Nu gaan we de opdracht doen die op het bord staat en dan krijg je uit eindelijk een groen mengseltje.' Alle kinderen kunnen voor in de klas een mandje pakken met de kruiden die ze nodig hebben, ze gaan aan het werk. Natuurlijk is die van het kreng mislukt en doet er nog kaponnes over ook. Mevrouw de Vries loopt alle kinderen af en zijn er genoeg die het ook kunnen maken Mevrouw de Vries zegt: 'Nou de meeste maken het helemaal goed en als hij echt goed is en werkt verzacht en heelt het bij verbranding door hitte en of vuur.' Dan gaat de bel, iedereen loopt zo weg, ik loop naar de lerares: 'Heeft u een flesje, dan kan ik het meenemen?' Mevrouw de Vries glimlacht: 'Natuurlijk heb ik dat.' Ze lopen naar een grote kast achter in het lokaal en trekt de deuren open. Ik sta verbaasd te kijken: 'Wauw u heeft een voorraatje he.' mevrouw de Vries glimlacht: 'Ja je kan het maar een keer nodig hebben he.' Ze gaf me een knipoog en zegt: 'ik

Heb hier etiketten liggen hoor, daar kan je opschrijven wat het is en je mag het zelf een naam geven.' Ik en Nadine denken hardop na over de naam: 'Iets met heet en koud en dan in het Latijns.' Dan ineens heb ik het en roep: 'Conflat!' Mevrouw de Vries glimlacht: 'Dat is een hele goed inderdaad, vuur smelt,' Ik schrijf het op het etiket en plak dat op het flesje die Nadine al heeft gevuld met het brouwsel die we samen hebben gemaakt. Einde van de dag staat weer dat valse krenk met haar volgelingen aan het einde van het schoolplein. Wij lopen die kant op, Nadine kijkt een beetje angstig en ik zeg we moeten toch naar huis en we gaan gewoon daardoor let maar op.' We komen aanlopen ze sluiten nog meer de doorgang en ik zeg: 'Beter laat je ons gewoon met rust.' Het valse krenk kijkt hun vals aan: 'Ik maak hier de dienst uit!' Ik laat mijn tas op de grond vallen zet een stap in haar richting en begin te fluisteren: 'Deam protegas me ab his qui volunt mala mihi.' Dat blijf ik herhalen en steeds luider iedereen staat me aan te kijken, dan ineens word het donker begint het te donderen en te waaien en hoe luider ik het roep hoe harder het gaat waaien en stormen. Iedereen begint zich vast te houden en te gillen. Ik ga nu weer zachter praten, maar houdt me handen omhoog zodat ik het weer nog in controle heb. Ik kijk ze aan: 'Weet je zeker dat je door gaat?' Iedereen achter het valse krenk loopt weg en dan staat ze in eens alleen. Ik kijkt om zich heen en ik zeg: 'Als je slim bent ga je nu ook gewoon weg.' Ze zet een paar stappen langzaam achter uit en gaat dan heel snel naar de auto lopen en rijdt weg. Zodra ze weg gereden is laat ik mijn handen langzaam zakken en zeg: 'Dank u godin.' Nadine komt naast me staan: 'Wauw dat was echt geweldig.' Ik glimlacht: 'Dankje, maar doe dit soort dingen echt niet vaak hoor.' Dan komt Mevrouw de Vries naar buiten lopen: 'Gaat het goed met jullie, dat weer werd in eens heel erg anders. Het was in ieder geval geen natuurlijke weersverandering.' Ze kijkt me aan terwijl ze dat zegt en ik knik, dan zegt ze: 'Wil je dat niet meer doen, liever een simpele dan dit. Maar je zal het nu denk ik niet meer nodig hebben. Als je de godin oproept staat er ook weer wat tegen over.'

Hoofdstuk 3

Angsten

De volgende dag op school keek iedereen heel vreemd naar mij, ik begreep wel waarom. Wat mensen niet kennen beangstigt hen en zullen er dan heel anders naar kijken. Maar dat maakt niet uit, dat komt wel goed en de enigste die bang voor mij moet zijn is dat valse krenk. En daar komt ze weer met haar bende van elende die mij bijna niet durfde aan te kijken terwijl ze voorbij lopen. Ik glimlach, Nadine ook en die zegt: 'Wauw, hoe verwaand kan je zijn en je billen bij elkaar knijpend van angst.' We schieten in de lach en ik zeg: 'Billen bij elkaar knijpend, whahaha!' Het valse krenk kijkt nog een keer om waardoor wij alleen maar harder gaan lachen. Dan zie ik dat sommige zich los beginnen te maken door haar belachelijk te maken. Nadine en ik draaien ons om en lopen naar ons volgende les. De dag gaat hard en iedereen kijkt nog steeds een beetje angstig, maar komen al aardig los.

De dagen hierna blijven mensen angstig naar mij kijken, Nadine komt op mij aflopen en zegt: 'Kijk hier op mijn telefoon, er staat een filmpje op You tube van jouw actie van laatst.' Ik bekijk het filmpje en gelukkig zie je alleen het eerste gedeelte en dat ik begin met de spell en daarna is het filmpje ineens zwart. Ik kijk om me heen en iedereen kijkt nog steeds naar mij, ik hef mijn hand op en iedereen begint harder te lopen. Nadine kijkt me aan: 'Wat gaan we eraan doen, dat niet iedereen bang voor je is?' Ik blaas een hele lange adem uit en dan heb ik het: 'Ik denk dat ik hierop moet reageren, maar hoe en wat moet ik doen. Ik kan in ieder geval hier iets op schrijven, maar dan moet het wel goed zijn.' Nadine knikt nadenkend: 'Laten we nog even nadenken wat we gaan zeggen en of misschien kunnen we of jij dan in dit geval mensen helpen met je krachten?' Ik staar voor me uit en zeg: 'Ja, dat kan wel, nu nog bedenken wat ik moet schrijven.' We lopen naar onze laatste les, Biologie van mevrouw de Vries, wanneer we aankomen zit iedereen al in de klas. De meeste kijken ons angstig aan, Mevrouw de Vries ziet dat ook en zegt: 'Ga vlug zitten dan kan ik beginnen met de les.' We knikken en lopen naar de enigste twee vrije stoelen, terwijl we gaan zitten staart iedereen ons aan. Mevrouw de Vries zegt: 'Nou, wat valt er te zien jongens?' Eén van de klasgenoten staat op en zegt: 'Mayra is een heks, moet ze niet naar een heksenschool. Zodat ze leert het niet te misbruiken?' Mevrouw de Vries trekt haar wenkbrauwen op en zegt: 'Nou, als jullie dat geloven prima. Maar weten jullie dan wat een heks is?' Een meisje in de klas loopt te giechelen en zegt: 'Meestal is dat een oude vrouw met een pukkel op haar neus haha.' De rest van de klas begint ook te lachen, mevrouw de Vries slaat met een liniaal op de tafel en zegt: 'Ik weet niet hoe je aan de informatie komt, ik denk door de verhalen van Walt Disney. Maar die kloppen niet, jullie krijgen een nieuwe opdracht zodat jullie erachter kunnen komen wat een heks is. Jullie gaan dus een werkstuk maken van tien hoofdstukken en elk hoofdstuk heeft minimaal één a4. Eind van de week is die af en wil ik hem hier hebben en gaan we het werkstuk gezamenlijk bespreken.' iedereen zucht: 'Waarom zo snel

al, meestal krijgen we er twee weken voor?' Mevrouw de Vries kijkt heel streng en zegt: 'En nu wil ik er ook plaatjes bij.' Ze gaan beginnen aan de les die vandaag over hoofdstuk zeven gaat, de natuur en de mens. De les duurde vandaag ruim twee uur, eigenlijk drie maar we mochten het laatste half uur naar huis omdat we al klaar waren ook met opruimen. Nadine loopt naar haar fiets, want haar ouders vinden het te lang duren als ze gaat lopen. Ik loop alvast naar het hek, daar komt het valse krenge weer met een grijns op haar gezicht. Alleen dit keer loopt ze alleen, ik grijns terug en zeg: 'O je heb vandaag een rustdag zie ik, geniet er maar van hoor.' Ze draait zich om en zegt: 'Heerlijk hoor zo rustig, eindelijk word ik niet gevolgd door al die leeghoofden!' Iedereen die op het schoolplein nog aanwezig is heeft het gehoord en zeggen: 'Leeghoofden, is goed we zullen je met rust laten!' De mensen liepen weg, het valse krenge kijkt me nog valser aan en loopt dan weg. Nadine komt eindelijk aangelopen en zegt: 'Nou ik moet toch lopen want mijn band is lek gestoken, pff.' Ik glimlach: 'Dan hoef ik niet alleen te lopen.' Nadine glimlacht: 'Dat is waar en samen is het ook veel gezelliger. O ja, uhm mijn ouders willen weten met wie ik omga dus als je zou willen komen eten vanavond?' Ik glimlach: 'Als jouw ouders lekker kunnen koken, dan kom ik zeker eten.' Nadine schiet in de lach en zegt: 'Haha ja dat snap ik nog wel, we eten paprika met kip en rijst.' 'Dat klinkt superlekker, ik bel mijn moeder wel even daar aan de zijkant van de winkel.' We lopen naar de winkel ik kijk om mij heen terwijl ik mijn moeder bel en zeg net voordat mijn moeder op neemt: 'Fac Rotam.' Dan neemt mijn moeder op en vraag ik aan haar of ik bij Nadine mag eten zodat haar ouders mij ook leren kennen. Mijn moeder vindt het een goed idee, we hangen op. Nadine kijkt me verbaasd aan en zegt: 'Jij kan alles he?' Ik glimlach en zeg: 'Ik moet het ook leren hoor, al word je ermee geboren. Net als onze moedertaal die leer je ook van kleins af aan al van af je geboorte zo ook met magie. Als wij onder de vijf zijn zien we ook nog alles en na vijf stopt dat tenzij we het willen blijven zien. En soms groei je er overheen net als denkbeeldige vriendjes.' Nadine kijkt me vragend aan: 'Ik kan ze nog zien als ik bij hun bos in de buurt ben, ze komen niet meer naar de mensen wereld.' 'Waarom komen ze niet meer, kon ik ze nog maar zien. Ik heb altijd wel gedacht dat het bestond al die andere wezens waarvan de volwassen mensen zeggen dat het sprookjes zijn en we nu eens groot moeten worden en toch had ik gelijk.' Zegt Nadine met een glimlach en ik zeg: 'Alleen zullen ze ons toch niet geloven.' Nadine gaat op haar fiets zitten en zegt: 'Spring achterop, dan zijn we sneller bij mijn huis.' Ik knik en zeg, goed idee ik zou al verdwalen als ik alleen naar je huis moest komen.' Ze begint te trappen en het duurt nu niet lang voordat we bij haar moeder zijn en lopen naar binnen. Ik stel me voor en geef een hand: 'Hoi, ik ben Mayra wat leuk om ook haar moeder eens te zien.' Haar moeder glimlacht en zegt: 'Ik ben Menerva, ze heeft het altijd over jou. Maar ik dacht dat ze een grapje maakte en ze heeft nu dus toch een vriendin.' Ik glimlach: 'Ik besta echt hoor, wij zijn hier een paar weken geleden komen wonen, want in ons oude dorp kreeg mijn moeder de schuld van de dood

van mijn vader.' Menerva keek me meelevend aan: 'Dat is wel heel erg zeg, waarom kreeg je moeder de schuld?' Ik moest even nadenken hoe ik dat ging vertellen, omdat zij misschien geen heks is dat staat natuurlijk niet op haar voorhoofd geschreven: 'Er was een indringer in ons huis die mijn moeder aanviel toen ze alles afsloot om naar bed te gaan, mijn vader hoorde haar gegil en wilde haar helpen natuurlijk. Maar mijn vader was niet sterk genoeg en verloor zijn bewustzijn in het ziekenhuis.' Menerva slaat een hand voor haar mond: 'O meisje wat naar dat jij je vader op die manier moest verliezen en dat je moeder de schuld krijgt. Je vader is een held en je moeder wordt beschermt te worden door haar man er is niemand fout geweest.' Ik glimlach bescheiden en zeg: 'Ik weet dat wel, maar ja vertel dat maar aan de andere mensen.' 'Ja, dat is waar. Zolang jullie maar weten dat jullie niet schuldig zijn': zegt Menerva terwijl ze een klopje op mijn schouder geeft. Ik glimlach: 'Wij weten dat wel, mijn moeder wilde ons rustig op laten groeien en dat kunnen we nu.' We gaan in de tuin zitten en drinken een glaasje water, omdat het zo warm is buiten. Na een uur komt er een man binnen die gelijk naar de tuin komt en zegt: 'Het eten ruikt weer verrukkelijk schat.' 'Dank je schat, kijk de vriendin van Nadine komt vanavond eten: Zegt Menerva, de vader van Nadine kijkt me aan. Hij loopt op me af met een glimlach en zegt: 'Jij bent dus Mayra, wat leuk om een goede vriendin van onze dochter te ontmoeten.' Ik glimlach vriendelijk en zeg: 'Nu weet ik ook waarom Nadine zo een bijzondere meid is.' Nadine glimlacht: 'Dan ben jij de enigste die dat vindt en mijn ouders dan.' 'Nu mijn man thuis is kunnen we gaan eten,' zegt Menerva die Haar man een kus geeft. Ik krijg tranen in mijn ogen en mis mijn vader ineens heel erg en dat valt Menerva op: 'Gaat het wel?' Ik glimlach: 'Ja, jullie doen mij denken aan mijn eigen ouders. Die waren ook zo close en gek op elkaar.' Meneer Twice kijkt me aan: 'Het is ook niet niks om je vader te verliezen door iets wat je misschien toen nog niet helemaal begreep.' Ik kijk hem verbaasd aan en hij glimlacht alleen maar, ik weet niet wat ik moet zeggen en loop met ze mee naar de keuken waar Menerva de tafel al had gedekt. We gaan zitten, Menerva schept voor iedereen op en de tweede keer mogen we zelf opscheppen. Nadine's moeder kan in ieder geval lekker koken en ik schep nog een tweede keer op. Na het eten zit iedereen stil aan tafel, Nadine en haar moeder beginnen af te ruimen en de vaatwasser te vullen. Meneer Twice kijkt mij aan en zegt: 'Je kan vrijuit praten, ik ben ook een heksen ik weet wat je overkomen is. Ik geloofde mijn dochter niet dat ze een vriendin heeft die heks is. En toen ze je naam zei, toen wist ik het.' Ik kijk hem verbaasd aan en zeg: 'Wat wist u dan?' Hij glimlacht en haalt een foto tevoorschijn en ik zie mijn moeder op de foto staan. Ik kijk hem verbaasd aan: 'Kent u mijn moeder van school?' Meneer Twice glimlacht en knikt: 'Ja, ik ken zelfs je vader en doordat je moeder met een niet magische ging durfde ik dat ook.' Ik nog steeds verbaasd zeg: 'Is dat nog steeds verboden?' Meneer Twice knikt: 'Mijn vrouw weet het niet ben bang dat ik haar en Nadine in gevaar

breng.' Ik glimlach: 'Maar het kan ook zijn dat Nadine een heks is.' Meneer Twice kijkt geschrokken: 'Maar zij weet het niet.' Ik glimlach: 'Nu snap ik waarom zij zoveel interesse heeft in mij ook en dat geeft niet, maar ik heb namelijk nooit niet magische vrienden gehad.' Meneer Twice kijkt bezorgd en zegt: 'Je mag het haar niet vertellen, voor haar veiligheid. Wil je dat beloven?' Ik kijk Meneer Twice nadenkend aan: 'Waarom hebben ze mij wel magie geleerd als het zo gevaarlijk is?' Meneer Twice haalt zijn schouders op: 'Dat weet ik niet' misschien voorbereiden zodat jij nog een betere en sterkere heks wordt.' Ik denk daar even over na en zeg: 'Misschien heeft u daar gelijk, maar zou u dat niet willen voor Nadine?' Hij schudt zijn hoofd en zegt: 'ik heb liever dat ze veilig is.' 'En als het beide kan?' vraag ik in de hoop dat hij zegt dat hij het goedvindt als ik op haar let. Hij haalt zijn schouders op: 'Ik moet daar even over nadenken, want hoe garandeer ik dat ze dan veilig is?' Ik haal mijn schouders op: 'Hoe doet u dat nu?' Hij kijkt me denkend aan: 'Je bent een slimme meid.' 'Dank je' maar ik zit wel ergens mee, want op school zijn ze bang voor mij en wat kan ik daartegen doen. Iedereen vermijdt mij en ik wil niet dat ze bang zijn voor mij.' Zeg ik een beetje down. Hij zit na te denken en zegt: 'Het enige wat jij kan doen is ook je goede kant laten zien.' Ik knik en zeg: 'Oké, wanneer iemand hulp nodig heeft zal ik ze helpen.' Meneer Twice knikt en zegt: 'Dan komt het vast wel goed.' Dan komen Nadine en haar moeder Menerva met de ijsjes die ze speciaal voor vandaag hebben gemaakt. 'Het ziet eruit als een feestje,' zeg ik met een glimlach. Menerva glimlacht en zegt: 'Ik hoop dat het ook als een feestje proeft.' Ze nemen allemaal een hap en het is zo lekker dat iedereen zwijgend zijn toetje op eet. Ik ben nog een tijdje blijven hangen tot mijn moeder belde en vroeg hoe laat ik thuis zou zijn. 'Ik ga naar huis, mijn moeder wordt ongerust,' zei ik terwijl ik opsta. Meneer Twice staat ook op: 'Ik zal je wel even brengen.' Ik knik geef Nadine een knuffel, zeg Menerva gedag en loop met meneer Twice mee. Binnen tien minuten staan we voor de deur, ik stap uit net als meneer Twice die meeloopt naar de deur. Mijn moeder doet open kijkt verbaasd; 'Mike...Mike Twice?' Mike glimlacht: 'Dat is lang geleden.' Ze springen zowat in elkaars armen en ik kijk heel verbaasd wat hen natuurlijk ook opvalt. Mijn moeder kijkt mij aan en ik zeg: 'Ja, jullie kennen elkaar van school. Maar zoals jullie nu doen lijken jullie meer op geliefde.' Mijn moeder begint te lachen en zegt: 'Nee, wij kennen elkaar al van af de basisschool. Al ons andere vrienden zijn er later bij gekomen op de middelbare school. Wij zaten ook op een school met magie-loze en wij waren de enigen die het wel hadden. Dus erg vervelend, maar daar weet jij alles van natuurlijk. En is Nadine